

sygn. akt I C 640/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Dorota Walczyk

Protokółant: apl. adw. Małgorzata Kopczewska

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2014 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa Miasta S. W.

przeciwko E. W. (1), A. K., M. M.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanych E. W. (1), A. K., M. M. solidarnie na rzecz Miasta S. W. kwotę 9.431,58 (dziewięć tysięcy czterysta trzydzieści jeden $58/100$) złotych wraz z odsetkami od dnia 9 listopada 2010 roku do dnia zapłaty zastrzegając pozwanym prawo do powołania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności do wartości ustalonego w inwentarzu stanu czynnego spadku po Z. M.,
2. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 7.640,53 (siedem tysięcy sześćset czterdzieści $53/100$) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu na zasadzie solidarnej odpowiedzialności z A. S., K. D., E. W. (2), T. T., J. T., B. P. wynikającej z wyroku z dnia 28 listopada 2012 roku;
3. nakazuje pobrać od pozwanych solidarnie na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia kwotę 117,56 (sto siedemnaście tysięcy $56/100$) złotych tytułem wynagrodzenia biegłego pokrytego tymczasowo z rachunku Skarbu Państwa na zasadzie solidarnej odpowiedzialności z A. S., K. D., E. W. (2), T. T., J. T., B. P. wynikającej z wyroku z dnia 28 listopada 2012 roku.

Sygn. akt I C 640/14

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 8 listopada 2010 roku (data prezentaty sądowej) powód Miasto S. W., zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o zasądzenie na jego rzecz solidarnie od pozwanych: A. S., K. D., E. W. (2), B. P., Z. M., T. T. i J. T. kwoty 73.589,63 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za okres od dnia następnego po dniu wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Uzasadniając stanowisko powód wskazał, iż do dnia 18 września 2008 roku zarządzał nieruchomością położoną w W. przy ul. (...) za pośrednictwem Zakładu (...). W podanej dacie przekazano przedmiotową nieruchomość pozwanym, którzy w innych postępowaniach przed organami administracji uzyskali prawo użytkowania wieczystego gruntu oraz prawo własności posadowionego na działce budynku, z wyłączeniem prawa własności lokali uprzednio sprzedanych. W niniejszym procesie powód, jako uprzedni posiadacz samoistny owej nieruchomości żądał od zapłaty kwoty 73.589,63 zł z tytułu zwrotu wartości nakładów poniesionych na budynek w okresie od 1999 roku do 2008 roku, które nie znalazły pokrycia w korzyściach, jakie powód uzyskał z nieruchomości. Żądanie to znalazło swe oparcie w regulacji zawartej w art. 226 § 1 k.c. We wskazanym okresie powód osiągnął

przychód z nieruchomości przy ul. (...) w kwocie 364,943.96 zł, wydatki jakie poniósł na koszty eksploatacyjne wynosiły zaś kwotę 328,251.33 zł. A na poprawę stanu budynku powód przeznaczył kwotę 110,282.26 zł (pozew z załącznikami – k. 1-139).

W dniu 2 lutego 2011 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny wydał wyrok zaoczny, w którym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu i nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności (wyrok zaoczny – k. 158).

W dniu 3 marca 2011 roku pozwani zastępowani przez profesjonalnego pełnomocnika wnieśli sprzeciw od wyroku zaocznego, domagając się jego uchylenia w całości oraz oddalenia powództwa. Zdaniem pozwanych powód był posiadaczem samoistnym nieruchomości przy ul. (...), ale w złej wierze, wobec czego zastosowanie znajdzie art. 226 § 2 k.c. Może zatem żądać zwrotu jedynie nakładów koniecznych, i to tylko o tyle, o ile właściciel wzbogaciłby się bezpodstawnie jego kosztem, natomiast nakłady poczynione przez powoda nie są nakładami koniecznymi (sprzeciw od wyroku zaocznego z załącznikami – k. 173-190).

W piśmie z dnia 1 czerwca 2011 roku powód zmodyfikował powództwo w ten sposób, że wniósł o zasądzenie od pozwanych na jego rzecz kwoty 73,589.63 zł w stosunku do przysługującego każdemu z nich udziału w prawie do nieruchomości przy ul. (...), to jest od pozwanej A. D. (udział 0,1600) kwoty 18,397.41 zł, od pozwanej K. D. (udział 0,1900) kwoty 22,076.89 zł, od pozwanego Z. M. (udział 0,0810) kwoty 9,198.70 zł, od pozwanej E. W. (2) (udział 0,0810) kwoty 9,198.70 zł, od pozwanej B. P. (udział 0,0400) kwoty 4.905,97 zł, od pozwanego J. T. (udział 0,0400) kwoty 4.905,97 zł oraz od pozwanego T. T. (udział 0,0400) kwoty 4.905,97 zł (pismo – k. 214-215).

Wyrokiem z dnia 28 listopada 2012 roku Sąd, uchylając wyrok zaoczny z dnia 2 lutego 2011 roku, orzekł zgodnie z żądaniem pozwu w zmodyfikowanej formie. W wyroku zasądził od pozwanych solidarnych na rzecz powoda kwotę 7.640,53 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz nakazał pobrać od pozwanych solidarnie na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie kwotę 117,56 zł tytułem wynagrodzenia biegłego pokrytego tymczasowo z rachunku Skarbu Państwa (wyrok – k. 462-463).

Postanowieniem z dnia 10 stycznia 2013 roku Sąd uchylił wyrok z dnia 28 listopada 2012 roku w stosunku do Z. M. i zawiesił wobec niego postępowanie, z uwagi na śmierć pozwanego, która nastąpiła w dniu 4 października 2011 roku (postanowienie – k. 493-494).

Postanowieniem zaś z dnia 14 marca 2014 roku Sąd podjął zawieszony postępowanie z udziałem następców prawnych pozwanego Z. M.– E. W. (1), A. K. oraz M. M. (postanowienie – k. 598).

Powód podtrzymał powództwo wobec wyżej wymienionych pozwanych (pismo – k. 25 kwietnia 2014 roku)

Pozwana E. W. (1) w piśmie z dnia 7 kwietnia 2014 roku wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Jednocześnie wskazała, że przyjęła spadek po Z. M. z dobrodziejstwem inwentarza. W piśmie z dnia 30 kwietnia 2014 roku wniosła o zastrzeżenie prawa do powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności w przypadku zasądzenia roszczenia (pismo z załącznikami – k. 610-613, pismo – k. 636).

Pozwana A. K. w piśmie z dnia 7 kwietnia 2014 roku również wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Jednocześnie wskazała, że spadek po Z. M. przyjęła z dobrodziejstwem inwentarza, z związku z czym w piśmie z dnia 5 maja 2014 roku wniosła o zastrzeżenie jej prawa do powołania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności (pismo z załącznikami – k. 615-618, pismo – k. 644).

Pozwany M. M. wniósł o oddalenie powództwa, a w przypadku uwzględnienia powództwa, mając na uwadze okoliczność nabycia przez pozwanych spadku z dobrodziejstwem inwentarza wniósł o zastrzeżenie prawa do

powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności (pismo z załącznikiem – k. 620-622)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Nieruchomość położona przy ul. (...)w W.była objęta działaniem dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m(...). Na mocy art. 1 dekretu wszystkie grunty leżące w granicach miasta W.przeszły na własność gminy m(...), a po likwidacji gmin – na własność Skarbu Państwa.

W dniu 27 maja 1990 roku przedmiotowa nieruchomość stała się własnością D.– Gminy (...). Powyższe zostało potwierdzone przez Wojewodę (...)w decyzji z dnia 23 sierpnia 1991 roku. Następnie na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy z 25 marca 1994 roku o ustroju m(...)zabudowana działka przeszła na własność gminy (...).

Z dniem 19 października 1949 roku nastąpiło objęcie przedmiotowego gruntu w posiadanie przez gminę m(...), w tym też dniu, na podstawie rozporządzenia z dnia 27 stycznia 1948 roku, w sprawie obejmowania gruntów przez gminę m(...)dokonano ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym nr 10 Rady Narodowej i Zarządu Miejskiego m(...).

W oparciu o art. 7 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m(...)dotychczasowy właściciel gruntu, prawni następcy właściciela, będący w posiadaniu gruntu lub osoby prawa jego reprezentujący mogli w ciągu 6 miesięcy od dnia objęcia w posiadanie gruntu przez gminę (...)zgłosić wniosek o przyznanie własności czasowej z czynszem symbolicznym lub prawa zabudowy za opłatą symboliczną. W odniesieniu do nieruchomości przy ul. (...)wniosek taki został złożony w dniu 4 października 1948 roku przez pełnomocnika poprzednich właścicieli hipotecznych

Na mocy decyzji Prezydenta m(...)z 22 czerwca 2007 roku ustanowione zostało na rzecz m.in. Z. M., jako następcy prawnego przedwojennych właścicieli, prawo użytkowania wieczystego gruntu o powierzchni 69 m², oznaczonego jako działka ewidencyjna nr (...)w obrębie (...)uregulowanego w KW nr (...)oraz do udziału wynoszącego 0,6320 części gruntu o powierzchni 405 m², oznaczonego jako działka ewidencyjna nr (...), w obrębie (...), uregulowanego w KW nr (...). Decyzją nr (...)Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 15 kwietnia 2008 roku stwierdzono nieważność decyzji Wojewody (...)z dnia 23 sierpnia 1991 roku. Udział w prawie do nieruchomości przy ul. (...)w W.przysługujący Z. M.wynosił 0,0810.

Nieruchomość znajdująca się w W.przy ul. (...)zabudowana jest budynkiem mieszkalnym, który został wybudowany przed 1945 rokiem. Budynek ten z wyłączeniem lokali sprzedanych, zgodnie z art. 5 dekretu z dnia 26 października 1945 roku o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m(...)stanowi odrębną od gruntu nieruchomość własność, która pozostaje własnością następców prawnych dotychczasowych właścicieli hipotecznych.

Przekazanie przedmiotowej nieruchomości m.in. Z. M.przez Zakład (...)– podmiot, który zarządzał nią w imieniu m(...)nastąpiło w dniu 18 września 2008 roku.

W okresie od 1999 roku do 2008 roku powód poniósł na przedmiotową nieruchomość nakłady w wysokości 137.142,38 zł netto. W 2000 roku opracowano dokumentację odtworzeniową za cenę 15.544,00 zł. W 2001 roku został przeprowadzony remont przewodów kominowych za cenę 11.385,46 zł oraz wymianę pionów kanalizacyjnych za cenę 11.496,10 zł. Na przeprowadzenie remontu lokalu nr (...) w roku 2002 powód poniósł koszt w wysokości 35.298,90 zł, zaś w 2005 roku kwotę 31.635,53 zł na remont lokalu nr 3a (pustostany). W 2007 roku wyremontowano balkony za cenę 31.782,38 zł. Powyższe remonty zostały wykonane poza zakresem bieżących napraw budynku. Uwzględniając wskaźnik wzrostu cen robót i usług budowlanych publikowanych w Biuletynie Statystycznym GUS na dzień 18 września 2008 roku, tj. na datę przekazania lokalu, należy uznać, że powód poniósł na nieruchomość nakłady konieczne w kwocie 137.509,86 zł netto, co po powiększeniu o 7% podatku od towarów i usług wynosi 147.135,55 zł.

W tym samym okresie powód uzyskał z nieruchomości przy ul. (...) korzyści w wysokości 64.301,00 zł.

Z powyższego wynika, że powód poniósł na przedmiotową nieruchomość nakłady konieczne, które nie znalazły pokrycia w osiągniętych z rzeczy korzyściach, o wartości 82.834,55 zł.

W dniu 4 października 2011 roku zmarł Z. M.. Jego spadkobiercami są E. W. (1), A. K. oraz M. M., którzy przyjęli spadek z dobrodziejstwem inwentarza.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: decyzja z 22.06.2007 r. k. 8-14; protokoły k. 15-16, 17, bilans k. 22; faktura VAT k. 23, protokół k. 24; faktura VAT k. 25; protokoły k. 27, 28; kosztorys wykonawczy k. 29; książka przedmiarów k. 30-37; faktura VAT k. 38; kosztorys powykonawczy k. 39-63; protokoły k. 64, 65; faktura VAT k. 66; protokoły k. 67, 68; kosztorys powykonawczy k. 69-80, 81-90, 93-113; protokoły k. 91-92; faktura VAT k. 117; kosztorys k. 115-131; protokoły k. 132-133, 134, 135; faktura VAT k. 136; zlecenie k. 137; protokół k. 138; opinia biegłego A. P. k. 242; opinia uzupełniająca biegłego k. 277; opinia biegłego R. S. k. 284-338, opinia biegłego W. K. k. 383-388; opinia uzupełniająca biegłego k. 414-415; wypis z aktu poświadczenia dziedziczenia – k. 587-587v.

Sąd uznał powyższe dokumenty za wiarygodne, gdyż zarówno ich autentyczność nie była kwestionowana przez strony, a Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich z urzędu.

Wobec charakteru i zakresu sporu w niniejszym postępowaniu zasadniczymi dowodami przeprowadzonymi przez Sąd były dowody z opinii biegłych sądowych. Sąd przyjął wyżej wymienione opinie za wiarygodne dowody w sprawie, wyrażające bezstronne stanowisko w zakresie wiedzy specjalnej. W ocenie Sądu, opinie wraz z opiniami uzupełniającymi są przekonujące, wyczerpująco uzasadnione, rzetelne, pełne i pozwalają w sposób jednoznaczny ustalić okoliczności wymagające wiedzy specjalnej. Sąd nie doszukał się więc żadnych przesłanek, które podważałyby prawidłowość ustaleń biegłych. Tym samym, w ocenie Sądu opinie biegłych stanowiły istotne i obiektywne dowody w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że legitymacja bierna pozwanych E. W. (1), A. K. oraz M. M. w niniejszym procesie nie była kwestionowana. Bezsporne było, że osoby te stały się następcami prawnymi pierwotnie pozwanego Z. M., co potwierdza wypis z aktu poświadczenia dziedziczenia z dnia 29 listopada 2011 roku, w którym stwierdzone jest, że pozwani nabyli spadek z dobrodziejstwem inwentarza (k. 587).

W świetle art. 226 § 1 zd. 1 k.c. samoistny posiadacz w dobrej wierze może żądać zwrotu nakładów koniecznych o tyle, o ile nie mają pokrycia w korzyściach, które uzyskał z rzeczy. Powyższy przepis reguluje rozliczenia z tytułu dokonanych przez posiadacza samoistnego pozostającego w dobrej wierze nakładów koniecznych na posiadaną rzecz.

W niniejszej sprawie bezsporny był fakt, iż powód był posiadaczem nieruchomości położonej w W. przy ul. (...). W ocenie Sądu natomiast, powód był posiadaczem w dobrej wierze. Ustawodawca w art. 7 k.c. wprowadził domniemanie dobrej wiary, ilekroć ustawa uzależnia od jej istnienia skutki prawne. Dobra wiara zaś to przekonanie danej osoby, polegające na błędnym, lecz w danych okolicznościach usprawiedliwionym mniemaniu o istnieniu określonego prawa lub stosunku prawnego.

Nie ulega wątpliwości, że powód pozostawał właścicielem nieruchomości przy ul. (...) w W. przez ponad 50 lat. Podstawą jego władztwa nad rzeczą były obowiązujące przepisy prawa oraz wydane na ich podstawie ostateczne decyzje administracyjne. Odwołując się do zasady trwałości decyzji ostatecznych wyrażoną w art. 16 § 1 k.p.a., zgodnie z którą decyzje ostateczne obowiązują tak długo, dopóki nie zostaną uchylone lub zmienione przez nowe decyzje oparte na odpowiednich przepisach prawa, nie sposób uznać, że powód mógł przy zachowaniu należytej staranności dowiedzieć się, że podstawy dla jego władztwa są nieważne. W świetle powyższego, w ocenie Sądu, stan faktycznego władztwa powoda nad nieruchomością był zgodny z prawem, a zatem powód był jej posiadaczem samoistnym w dobrej wierze.

Ponadto powód wykazał, że będąc samoistnym posiadaczem nieruchomości położonej przy ul. (...) w W. w okresie od 1999 roku do 2008 roku, poniósł na nią nakłady w wysokości 137,142.38 zł. Sąd uznał przy tym, że dla dokonania prawidłowych obliczeń należy przyjąć kwotę poniesioną przez powoda, z uwzględnieniem wskaźnika wzrostu cen robót i usług budowlanych publikowanych w Biuletynie Statystycznym GUS na datę przekazania lokalu oraz powiększoną o 7% podatku od towarów i usług. Przeliczone w ten sposób nakłady poniesione przez powoda na nieruchomość położoną przy ul. (...) w W. wynoszą 147,135.55 zł.

W ocenie Sądu, nie ulega wątpliwości, że przeprowadzone przez powoda prace remontowe stanowiły nakłady konieczne. W ślad za literaturą można zaś uznać, że nakłady stanowią wszelkiego rodzaju wydatki na rzecz, których celem jest utrzymanie rzeczy w należyтым stanie, zdatnym do normalnego, zgodnie z przeznaczeniem korzystania z rzeczy, Mogą one przybrać różną postać. Należą tu przede wszystkim nakłady przybierające postać widocznych ulepszeń w postaci wzniesienia budynku lub innego urządzenia, dokonanej przebudowy, instalacji urządzeń domowych, wydatki na remonty i konserwację rzeczy, zasadzenia drzew, obsiania pola itp. (por. J. Ignatowicz (w:) Kodeks..., s. 608; także S. Rudnicki, Komentarz..., s. 318; E. Skowrońska-Bocian (w:) Kodeks..., s. 536). Natomiast nakłady nieodpowiadające temu celowi, a więc nakłady zmierzające do ulepszenia rzeczy („nakłady użyteczne”) albo nadanie jej cech odpowiadających szczególnym upodobaniom posiadacza („nakłady zbytkowne”) stanowią rodzaj innych nakładów w rozumieniu art. 226 k.c. (ibidem). Sąd podziela powyższe stanowiska.

W związku z powyższym uznać należy, że przeprowadzone przez powoda prace (opracowanie dokumentacji odtworzeniowej, remont przewodów kominowych, wymiana pionów kanalizacyjnych, remont balkonów, remont dwóch pustostanów) wykraczają poza zakres bieżących napraw, jednocześnie w ocenie Sądu były to prace niezbędne dla normalnego korzystania z rzeczy i utrzymania jej w należyтым stanie. Lokale znajdujące się w budynku przy ul. (...) w W., którymi zarządzał powód, stanowiły bowiem przedmiot najmu, musiały zatem spełniać normy bezpieczeństwa oraz określone standardy techniczne. Dokonane przez powoda nakłady swoim zakresem odpowiadają wymogom art. 61 Prawa budowlanego oraz przepisom Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 sierpnia 1999 roku w sprawie warunków technicznych użytkowania budynków mieszkalnych. Nadto, z materiału dowodnego zgromadzonego w sprawie wynika, że gdyby prace nie zostały przeprowadzone, spowodowałyby to niszczenie budynku.

Zgodnie z art. 226 § 1 k.c. roszczenie o zwrot nakładów koniecznych przysługuje posiadaczowi w dobrej wierze o tyle, o ile dokonane nakłady nie mają pokrycia w korzyściach, które uzyskał z rzeczy. W tym miejscu należy wskazać, że samoistny posiadacz w dobrej wierze nabywa własność pożytków naturalnych, które zostały od rzeczy odłączone w czasie jego posiadania oraz zachowuje pobrane pożytki cywilne, jeżeli stały się w tym czasie wymagalne (art. 224 § 1 zd. 2 k.c.). Z wartości nakładów koniecznych należy więc potrącić wartość pobranych pożytków.

Z ustaleń Sądu wynika, że korzyści, jakie osiągnął powód w okresie posiadania przedmiotowej nieruchomości pozostające w związku z jej posiadaniem wyniosły kwotę 64.301,00 zł. Jednocześnie niezasadny jest argument strony pozwanej, że przy rozliczaniu korzyści należy uwzględnić czynsze z tytułu wynajmu lokali w budynku przy ul. (...) w W. na poziomie, na jakim powód powinien był uzyskać wynajmując je na wolnym rynku. Powód jako jednostka samorządu terytorialnego, winna jest realizować zadania wynikające z przepisów prawa, m. in. zaspokajać potrzeby mieszkaniowe obywateli. Realizując te zadania zobligowana jest do wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy w zamian za czynsz w wysokości niższej aniżeli możliwe byłoby to na wolnym rynku. Stawki te wynikają m.in. z Ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, jak również uchwał rady miasta i innych przepisów i aktów wykonawczych. Wobec powyższego powód nie miał faktycznej możliwości uzyskania z tytułu najmu lokali korzyści zbliżonych do korzyści z najmu rynkowego.

Biorąc pod uwagę fakt, że powód z tytułu wynajmu lokali osiągnął korzyść o wartości 64.301,00 zł, to nakłady konieczne, które nie znalazły pokrycia w osiągniętych z rzeczy korzyściach miały wartość 82.834,55 zł. Powód domagał się zasądzenia na jego rzecz od następców prawnych współwłaściciela posiadającego udział w prawie do nieruchomości o wielkości 0,0810 – Z. M. – kwoty 9.198,70 zł, stosownie do tego udziału. Odpowiedzialność następców prawnych zaś była solidarna, co wynika z art. 1034 § 1 k.c., zgodnie z którym do chwili działu spadku spadkobiercy ponoszą

solidarną odpowiedzialność za długi spadkowe. Kwota ta mieści się w granicach wyznaczonych przez udział w prawie do przedmiotowej nieruchomości należący niegdyś do Z. M., obecnie do jego następców prawnych łącznie - E. W. (1), A. K. oraz M. M..

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 455 k.c.

Zgodnie z art. 481 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (§ 1). Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzycielność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy (§ 2). W świetle zaś art. 455 k.c. jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. W niniejszej sprawie powód zasadnie domagał się zasądzenia odsetek ustawowych od dnia następnego po dniu wniesienia pozwu, tj. od dnia 9 listopada 2010 roku do dnia zapłaty.

Mając na względzie fakt, że pozwani E. W. (1), A. K. oraz M. M. nabyli spadek po Z. M. z dobrodziejstwem inwentarza Sąd zastrzegł im prawo do powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności do wartości ustalonego w inwentarzu stanu czynnego spadku po Z. M.. Zgodnie bowiem z art. 319 k.p.c. jeżeli pozwany ponosi odpowiedzialność z określonych przedmiotów majątkowych albo do wysokości ich wartości, sąd może, nie wymieniając tych przedmiotów ani ich wartości, uwzględnić powództwo zastrzegając pozwanemu prawo do powołania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności.

Stosownie do art. 1031 § 2 k.c. w razie przyjęcia spadku z dobrodziejstwem inwentarza spadkobierca ponosi odpowiedzialność za długi spadkowe tylko do wartości ustalonego w inwentarzu stanu czynnego spadku.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z treścią którego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu), wobec czego Sąd zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 7.640,53 zł, na którą się kwota 3.680,00 zł tytułem opłaty od pozwu, 1.200,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (§ 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu) oraz kwota 2.760,53 zł tytułem kosztów związanych z wynagrodzeniem biegłych. Jednocześnie Sąd orzekł, że odpowiedzialność ta jest solidarna z odpowiedzialnością A. S., K. D., E. W. (2), B. P., T. T. i J. T. – co do których zapadł prawomocny wyrok w dniu 28 listopada 2012 roku w sprawie o sygn. akt I C 2177/10.

W związku z powyższym orzeczono jak w punkcie 2 wyroku.

W punkcie 3 wyroku Sąd, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazał pobrać od pozwanych solidarnie na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie kwotę 117,56 zł tytułem wynagrodzenia biegłego pokrytego tymczasowo z rachunku Skarbu Państwa na zasadzie solidarnej odpowiedzialności z A. S., K. D., E. W. (2), B. P., T. T. i J. T. – co do których zapadł prawomocny wyrok w dniu 28 listopada 2012 roku w sprawie o sygn. akt I C 2177/10.

Z uwagi na powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.